

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. JONCKERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn herkomst uit Afghanistan ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren en vergoelijken van slechts enkele van deze motieven, wat niet dienstig is. Zo geeft verzoeker geen verklaring voor het feit dat hij niet weet dat meisjes onder het Talibanregime in Jaghuri wel nog naar school konden gaan, wat een duidelijke aanwijzing is van het feit dat hij in tegenstelling tot wat hij beweert in die periode niet in Jaghuri aanwezig was. Het feit dat verzoeker de enige radiozender die Jaghuri rijk is niet kent is tevens een aanwijzing dat hij ook na de val van de Taliban niet in Jaghuri woonde. Uit de resultaten van de botscan blijkt verder onomstotelijk dat verzoeker opzettelijk heeft

gelogen omtrent zijn leeftijd. Verzoeker verklaarde in 1994 te zijn geboren, terwijl de botscan het jaar 1989 opgaf. Zelfs indien de foutenmarge van twee jaar in aanmerking genomen wordt stelt men nog vast dat verzoeker zich drie (en wellicht 5, mogelijk zelfs 7) jaar jonger voordeed dan hij in werkelijkheid is. Dergelijk gedrag is een manifeste schending van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust en ondermijnt volledig zijn algemene geloofwaardigheid. Het is verder de gecombineerde draagkracht van het geheel van de motieven van de bestreden beslissing die leidt tot de conclusie dat verzoekers bewering uit Jaghuri afkomstig te zijn en daar te hebben gewoond tot 2008 ongeloofwaardig is. Gezien verzoeker zijn asielmotieven aldaar situeert in de periode mei – juni 2008 kan evenmin aan het asielaanvraag zelf enig geloof worden gehecht. Er is derhalve geen aanleiding voor het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar de inhoud van zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER